ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Αἴγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὤφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεί, φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες, διὸ τὴν φωταυγῆ ἡμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδιμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλίνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νὺν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπέρ Τριάδος στερρῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρεία θεομακάριστοι, ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νὺν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου, τὶ σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόνους τῶν Μαρτύρων.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Ἄσομαί σοὶ Κύριε

Πίστεως Ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεί, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἱστίω πτερούμενοι θεοφόροι, τῶ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγάς, ἐν σώματι Ἅγιοι, διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῶ νόμω τῶ θείω ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλάς, Σοφοὶ κατηργήσατε, ἀθλήσαντες νομίμως δέ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνον σὲ Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοὶς πιστοίς, καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε, γεραίρομεν, καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τὴ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ἄλλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε, τὴ οἰκουμένη προβάλλεται, ἐκμειοῦντα τῆς ἀθεϊας, τὴν ἑσπέραν θεία χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοὶς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Ὑμνοντῶ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε, διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον

Μόνη παρθενεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεον τεκοῦσα, Θεότοκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες Περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεωθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίω παρίστασθε, τῶ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες, ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὑρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῶ θείω Τόκω σου, φθαρεῖσαν τοὶς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὂν πὲρ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'
Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθέων κακόνοιαν,

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνοτατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν, τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει θεία, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, ὑποστάντες γενναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβεβήκασι.

Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητε Παρθενε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὠδὴ ε'
Τὸν φωτισμόν σου Κύριε

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηράν, σθένει θεϊκῷ, πολυθεΐας ἀπροσκόπτως διέβητε.

Παρθενικαὶς ἐκλάμπουσα, Χριστῖνα καλλοναίς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρῶς ὡραιώθης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σοῦ, Χριστῖνα μάρτυς, ἡδίστω σου λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στερρότατα.

Θεοτοκίον

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὤφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνούντάς σε φύλαττε.

Ὠδὴ ϛ'
Ἐβόησε, προτυπῶν

Ὁ ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡράκλειος ἤρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταὶς χορείαις, ἑνωθεὶς Ἀθλητῶν συναγάλλεται.

Ὑμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδιμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον, καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοὶς λίθοις ἀδίκως βαλλόμενοι, τῷ πυρί τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἠξιώθητε.

Τὸν δείξαντα, τοὺς σοφούς, Ἀθλοφόρους ἐκλάμποντας, ὡς ἀστέρας, Ἐκκλησίας ἐν τῷ στερεώματι, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου καὶ Ἡρακλείου.

Στίχοι

- Σεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
- Ὑπὲρ τὸ ζῆν εἵλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.
- Ὀγδοάς, Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλιν ἤρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεκούσης, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλίας καὶ Θεοδότου Μάρτυρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοι Ποτὲ

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι παίδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε, βοῶντες Μακάριοι, ὁ τῶν Πατέρων ἥμων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοίς, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν ἀοίδιμον, θάνατον ὑπέστησαν, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντες.

Ἀνδρειοτάτη ψυχή, καὶ ῥωμαλέα γνώμη, τῶν ἀνομούντων τὰ φρυάγματα, καθεῖλον οἱ Μάρτυρες, ἀναβοῶντες πιστῶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήμασι θείοις ὀχυρωθείς, Μάρτυς Παυλῖνε, θανεῖν προείλου παναοίδιμε, βοῶν τῷ ποιήσαντι, ὁ τῶν Πατέρων ἥμων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα στάμνον, χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταὶ ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέατε, μελῳδοῦντες ἀπαύστως, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε, νοουμένης ἀμπέλου Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοὶς πόθῳ ἀναβοῶσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἁπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάναγνε, ἀναφέρον εἰς λύτρον τῶν μελῳδούντων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ὠδὴ θ'

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἱέρευσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ Μάρτυρες, οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι, ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον, καὶ νὺν ταὶς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὠράθητε ἄνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι τὴν εὐσέβειαν, θείας τε πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν

ζάλῃ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρω καὶ Παύλω τὸν σοφὸν Ἡράκλειον, καὶ Παυλίνον καὶ Βενέδιμον, ἅμα Ἀνδρέα καὶ Χριστίνη, καὶ τῷ Διονυσίω τιμήσωμεν, στερρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον

Φωνὴν σοὶ πιστοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τοῦ Ἀγγέλου Θεονύμφευτε, Χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ παντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννῆτορ παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσὴ ματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμω τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.